

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2364/06
16.01.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Tomislava Medveda i Obrada Andrića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Biljanom Šunderić, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, izjavljenoj protiv rešenja tuženog Ministarstva za kapitalne investicije Republike Srbije Beograd, Kolubarski upravni okrug u Valjevu 220 broj 354-00141/2005-04 od 20.01.2006. godine, u predmetu inspekcijske mere, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 16.01.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena na rešenje Opštinske uprave Valjevo, Odeljenja za komunalne i inspekcijske poslove, br. 354-190/05-03 od 23.11.2005. godine. Navedenim rešenjem prvostepenog organa od 23.11.2005. godine tužiocu je, kao investitoru, naređeno da u roku od 15 dana od dana prijema rešenja izvrši rušenje izgrađenog pomoćnog objekta - ograde, dužine 6,00 m, visine 1,60 m, zidane fasadnom ciglom na betonskom coklu, kao i metalne kapije dimenzije 2,60 h 1,60 m na među kat. parc. aa i bb KO GG, u aaa, sa upozorenjem na prinudno izvršenje i troškove postupka koji će biti utvrđeni posebnim zaključkom, te da žalba ne zadržava izvršenje rešenja.

Tužbom dostavljenom Vrhovnom sudu Srbije dana 03.05.2006. godine i dopunom iste od 02.08.2006. godine, tužilac osporava, između ostalih akata, i rešenje tuženog organa 220 br. 354-00141/2005-04 od 20.01.2006. godine, zbog učinjenih povreda pravila postupka, netačno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primene materijalnog prava. Navodima tužbe ukazuje da su razlozi osporenog rešenja u suprotnosti sa sadržinom spisa, da su isti nejasni i protivurečni. Takođe ukazuje da je rešenje zasnovano na odlučnoj činjenici da je predmetni objekat izgrađen bez prethodno pribavljene dokumentacije, te da nije prijavljen za legalizaciju, a što je suprotno stanju u spisima, u kojima se nalazi potvrda o prijemu prijave za legalizaciju predmetnog objekta zavedena pod službenim brojem 07-1-353-287/2005, predata Odeljenju za urbanizam i imovinsko-pravne odnose opštine Valjevo dana 07.12.2005. godine. Takođe ukazuje da prvostepeno rešenje kojim je naređena mera rušenja nije postalo pravnosnažno, jer je na istu uložena žalba, a koje rešenje - doneto po žalbi, tužiocu nikada nije uručeno. Takođe ističe da je sporna oграда izgrađena 1976. - 77. godine od kada stoji na istom mestu i u istom stanju, da nikome ne predstavlja smetnju, te da je njena izgradnja bila nužna i po nalogu komunalne inspekcije kako bi se rešio problem površinskih voda i atmosferskih padavina s obzirom na konfiguraciju terena i parcelu koju koristi tužilac i međaš BB i suvlasnik VV. Ističe takođe da je do predmetnog spora došlo samo zbog poremećenih komšijskih i suvlasničkih odnosa, te da je svojevremeno a pre izgradnje predmetne ograde tužilac dobio saglasnost za podizanje iste od suvlasnika VV kao i od međaša BB. Kako sa razloga bliže navedenih u tužbi nalazi da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu ostao je u svemu pri razlozima datim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon razmatranja spisa predmeta, oceni navoda tužbe i odgovora na tužbu, kao i po oceni zakonitosti osporenog rešenja u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja, tuženi organ je s obzirom na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, na koje je primenjen odgovarajući materijalni propis, bez povrede pravila postupka od uticaja na rešenje ove upravno-pravne stvari, osnovano našao osporenim rešenjem da rešenjem prvostepenog organa nije povređen zakon na štetu tužioca. Za ovakvu ocenu i odluku iz spisa tuženi organ je dao dovoljno razloga koje kao pravilne i na zakonu zasnovane u svemu prihvata i ovaj sud.

Ovo stoga što je u postupku koji je prethodio donošenju ožalbenog rešenja, a nakon uviđaja izvršenog na licu mesta u prisustvu žalioaca, dana 09.11.2005. godine, nesumnjivo utvrđeno da je tužilac u aaa na međi između kat. parc. aa i bb KO GG izgradio ogradu od fasadne cigle na betonskom coklu i metalnu kapiju bliže opisane u dispozitivu tog prvostepenog rešenja, bez prethodno pribavljene propisane dokumentacije za izgradnju, kao i to da ovako izgrađen objekat u vreme donošenja prvostepenog rešenja nije bio prijavljen za legalizaciju saglasno

da svako izgrađen objekat, u vreme donošenja prvostepenog rešenja, nije bio prijavljen za regularnu saglasno odredbi člana 160. Zakona o planiranju i izgradnji.

Kod ovakvog stanja stvari, pravilno je, i po oceni Vrhovnog suda, postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio kao neosnovanu žalbu tužioca izjavljenu protiv rešenja prvostepenog organa od 23.11.2005. godine, s obzirom da je odredbom člana 141. stav 1. tačka 1. Zakona o planiranju i izgradnji ("Službeni glasnik Republike Srbije", broj 47/03), propisano da je građevinski inspektor, u vršenju inspekcijskog nadzora, ovlašćen da naredi rušenje objekta, ako se objekat gradi ili je njegovo građenje završeno bez odobrenja za izgradnju i prijave početka izgradnje objekta, odnosno izvođenja radova, odnosno glavnog projekta.

Navode tužioca da mu osporeno rešenje nikada nije uručeno, sud je cenio, ali nalazi da isti nisu od uticaja na drugačiju odluku u ovoj upravno-pravnoj stvari, s obzirom na to da je tužilac upoznat sa sadržinom tog rešenja, te da mu je ostavljena mogućnost da povodom istog iskoristi svoje pravo na pokretanje upravnog spora, pa samim tim i mogućnost sudskog preispitivanja zakonitosti tog rešenja.

Sa napred navedenih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 16.01.2008. godine, U. 2364/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Biljana Šunderić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS